

Què boig el món

Què boig el món, que no té cap sentit
i em fa pensar: "no sé què hi faig aquí".

Què boig el món, que no el puc entendre mai. Ja pots lluitar amb constància, que un dia et fot un cop amb tanta força que et deixa sol en el principi del camí. Diuen que al món s'hi ve a patir. Què boig el món, que no té cap ni peus ni ens deixa tenir el que teníem ahir. Què boig el món, que no vol aconseguir per fi esborrar del mapa aquelles coses que menyspreem i ens fan sentir mesquins. En la distància està el secret, callat, ocult, pacient, discret

TORNADA 1: Per art de màgia naixem com l'aigua i, a cada obstacle, refem com si res el camí construïnt a mida el destí.

TORNADA 2: A contracorrent, de cara al vent, amb mar de fons i onades, governa tu el vaixell que no tens res a perdre,
res a perdre, res, res a perdre

TORNADA 3: Boig, el món és boig, però és nostre i és el millor d'entre els possibles

Què boig el món, que em fa anar amunt i avall i és tard quan veig que molt pitjor estic jo. Què boig el món, on podem creure en més d'un déu, i això ens obre les ales de la vanitat, podem ser injustos i malvats. Però el pitjor és no saber mai qui mou els fils al teu terrat.

Tornada 1,2 i 3

